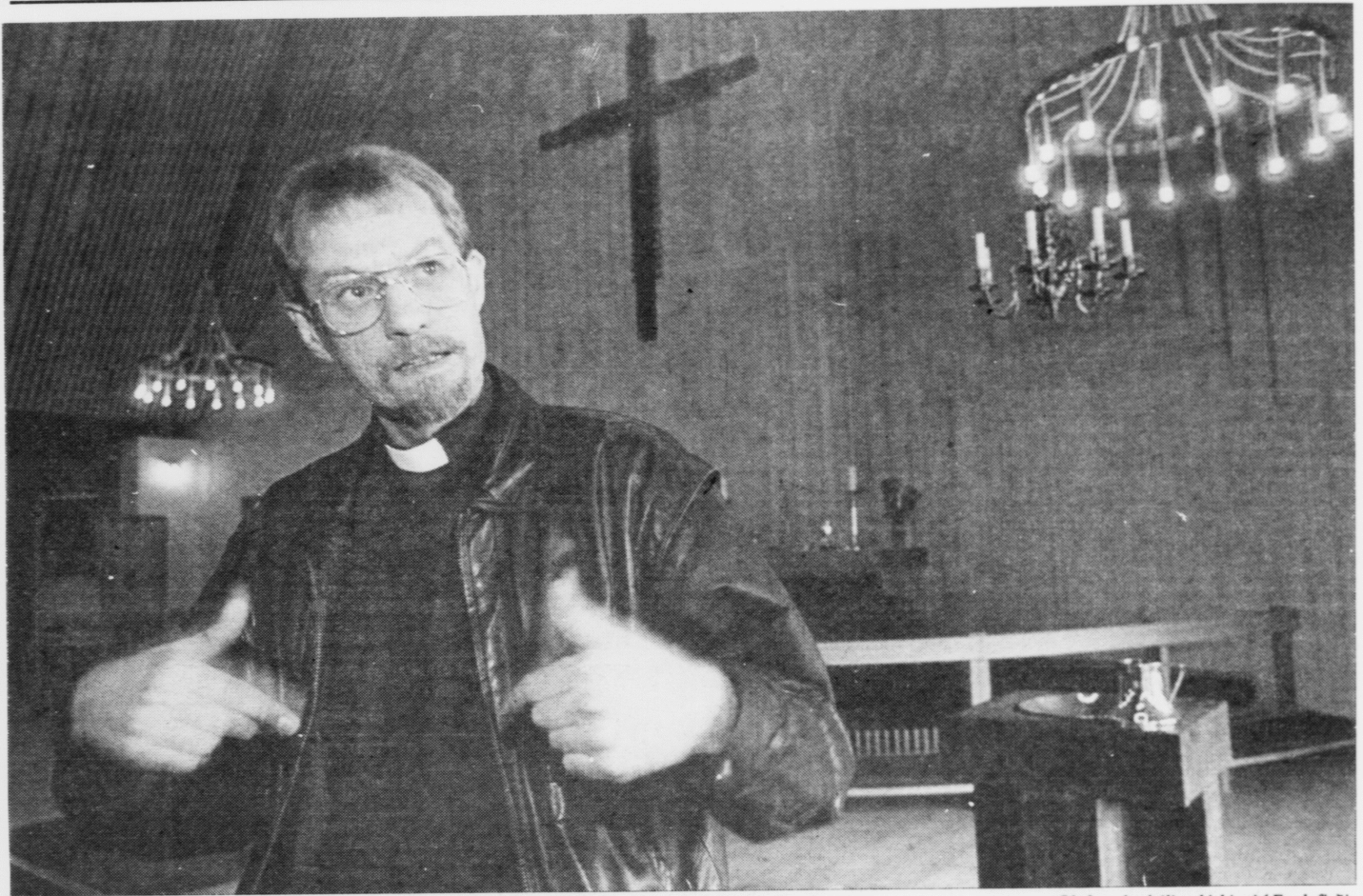

Olofson í stásilugu kirkjunni í Fuglafirði

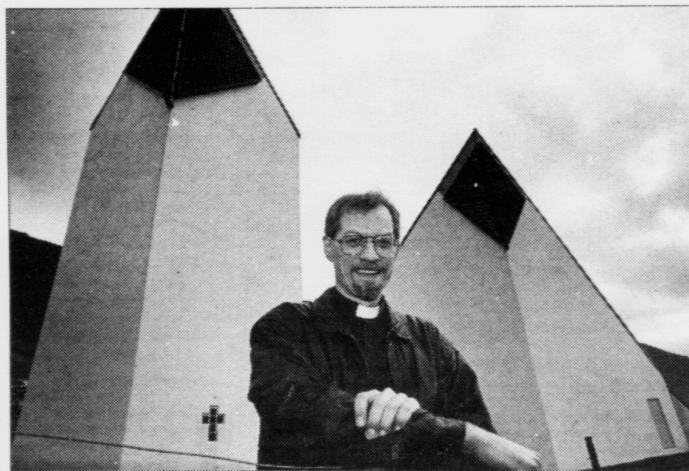
Kvinnuprestamálið í Fuglafirði blást upp til tað ókenniliga:

Kvinnuligir prestar kunnu saktans prædika í Fuglafirði

– Vilja fuglfirðingar hoyra ein kvinnuligan prest, so kunnu tey bert siga kirkjuráðsformanninum frá. Hann skal síðan geva teimum eina tíð, har kirkjan er tøk. Men verið eg spurdur, so havi eg ábyrgd av gudstænastuni, og eg kann ikki takaábyrgd av eini gudstænastu, har ein kvinna stendur á prædikustólinum, sigur Peter O.K.Olofson

Eftir Jústinus Eidesgaard
Myndir: Kalmar Lindenskov

Vit sita í lestrarrrúminum hjá prestinum í Fuglafirði. Her standa bøkur

frá lofti til gólv, hvør sentimetur er útnyttaður. Nakrar vanligar skaldsøgur standa á hyllunum, men meginparturin av bókunum snýr seg um andalig viðurskifti, alt frá heksadoktarum og til nýkirkjur. Presturin situr við skrivipultin, hann er í svartari prestaskjúrta, við hvítum pynti undir hokuni, á einum knaga í gongini hongur leðurjakkin. Fuglfjarðarprestur er vorðin kendur fyri at taka halgu bók bókstaviga og hansara sjónarmið hava skapt ósing millum manna, serliga millum kvinnurnar, sum kenna seg forsmáðar av presti. Hann virðir tær ikki nóg nógv, halda tær.

Olofson er ikki vælumtóktur av javnstøðuvørsluni, sum metir hann gera mannarnum

Longu í forstovuni fær ein varhugan av hvør ræður í prestagarðinum í Fuglafirði. Á einum skelti yvir stovuhurðini stendur »Jesus alene«, so er tað sagt, her er ikki pláss fyri andaligum útferðum.

Á borðinum stendur heitt dampandi kaffi, rundstykkir og norskur geitaostur, sum Børre Knudsen hevur givið fuglfjarðarpresti. Prestur bjóðar.

Tað er hósmorgun í Fuglafirði og vit sita og tosa um andaliga lutir og virkis-møguleikar hjá einum presti í Føroyum. Uttanfyrri er luftin mettað av stinkandi fiskamjølsoykki.

Guds ord alene...

Hví vil tú ikki hava at kvinnur skulu prædika í kirkjunni?

– Tað er ikki so nógv ein spurningur hvat eg vil. Gud hevur talað til okkum gjøg-

num bíbliuna og hansara vilji er, at tað er maðurin sum ber guds orð fram fyri meinigheitina. Tað er iva-leyst ongín, sum kennir bíbliuna, ið ivast, at hetta er Guds vilji. Hetta stendur jú fleiri ferðir nevnt. Eg uppfati bíbliuna sum Guds talu til okkara. Gud sigur sín vilja gjøgnum bíbliuna og eg havi valt at fylgja Guds vilja, sigur Peter O.K. Olofson og ongín ivi hómost í andliti hans.

– Hendingin, tá eg noktaði einum kvinnuligum presti at prædika í Fuglafirði, hevði neyvan ikki komið fyrri í Danmark. Vit hava jú somu lóggávu í Føroyum, á kirkjuøkinum. Í Danmark hevði ein roynt at sloppið undan tí støðu, sum hendi í Fuglafirði. Tey, sum vildu hava kvinniliga prestin á prædikustólin, kendu mína støðu frammanundan og tí var tað ikki neyðugt at